

LASERDISKEN

Prinsensgade 38, 9000 Aalborg - Telefon 98 13 22 22 - Telefax 98 11 49 59 - e-mail: hk@laserdisken.dk

Aalborg 20.03.2009

Højesteret
Prins Jørgens Gård 13
1218 København K

Højesteretssag nr. 358/2008: Hans Kristian Pedersen mod Kulturministeriet

Domsforhandlingen i Højesteret bør ikke udvikle sig til et nyt surprise party. Jeg anmoder om den fornødne tid og mulighed til at få indstævntes synspunkter og anbringender frem på skrift, så jeg kan drøfte dem med en advokat forud for domsforhandlingen, hvor jeg møder alene.

Jeg har idag hørt fra advokat Henrik Karl Nielsen, men kun via en e-mail, hvor han undskylder sin travlhed. Mit svar er ikke gennemgået med en advokat, og hvis Kammeradvokaten ikke forstår mine bemærkninger, vil jeg gerne have en frist til (efter påske) at lave et processkrift med provokationer, så indstævntes synspunkter og anbringender afklares på den måde.

1) Hvorfor ikke retlig interesse i fortolkning, når retlig interesse i gyldighed anerkendes?

Lige siden indstævnte fremsatte påstanden om min manglende retlige interesse, har jeg stillet følgende spørgsmål gentagne gange uden at få et svar i et processkrift:

Kan indstævnte forklare, hvordan Laserdisken kan undgå at have en retlig interesse i lovens fortolkning, når både indstævnte og Østre Landsret har accepteret Laserdiskens retlige interesse i samme lovs gyldighed?

Påstanden om, at Laserdisken ikke har retlig interesse i fortolkningen af ophavsretsloven har været meningsløs for mig i og med, at jeg var inviteret med til ekspertmødet i Kulturudvalget den 13. november 2002 som partsrepræsentant (bilag 7), hvor netop lovforslagets fortolkning blev drøftet, og Laserdisken som den eneste virksomhed i Danmark er nævnt af kulturminister Brian Mikkelsen under tredjebehandlingen i Folketinget den 13. december 2002 (bilag 10).

Hverken indstævnte eller Vestre Landsret havde indvendinger mod Laserdiskens retlige interesse, da Laserdisken ApS anlagde sagen om ophavsretslovens (reelt infosoc-direktivets) *gyldighed* i sag nr. Ø.L. B-506-03.

2) Protesterne mod sagsøgtes bilag A-G

Den 5. august 2008 protesterede jeg til Vestre Landsret mod indstævntes bilag A-G, fordi de handler om infosoc-direktivets gyldighed. Det fremgår allerede af stævningens side 2, at der er enighed om, at der med infosoc-direktivets gennemførelse i dansk lov skete en overgang fra princippet om international konsumtion til regional konsumtion, og at tvisten i denne sag vedrører *forståelsen* af begrebet "regional konsumtion". Der er *to fortolkninger*, der pålægger kulturformidlere *forskellige* pligter, og jeg ønsker afklaret, hvilken der er den korrekte.

Det er en eklatant fejl, vildledning eller misforståelse, når indstævnte fremturer med en påstand om, at nærværende sag handler om, hvornår spredningsretten konsumeres.

I min skrivelse til Vestre Landsret den 15. august 2008 meddelte jeg på forhånd, at jeg ville protestere, hvis indstævnte foregiver, at sagen handler om andet end lovens *fortolkning*.

LASERDISKEN

3) *Forhåndsprotesterne mod nova*

Den 12. august 2008 bad jeg Vestre Landsret om at få kendskab til indstævntes anbringender før domsforhandlingen. Indstævnte havde *ikke* i processkrifterne gjort anbringender gældende til støtte for påstanden om, at jeg ikke har en retlig interesse i sagen.

Den 15. august 2008 gjorde jeg igen Vestre Landsret opmærksom på, at sagsøgte ikke havde frembragt et eneste anbringende til støtte for påstanden om, at jeg ikke har retlig interesse i *ophavsretslovens fortolkning*. Følgelig ville ethvert anbringende, der måtte fremsættes under domsforhandlingen, i sagens natur være et nyt anbringende.

Vestre Landsrets reaktion

Det fremgår af udskriften af retsbogen for Vestre Landsret, at landsretten besluttede, at den først under domsforhandlingen den 2. september 2008 ville tage stilling til, om indstævnte kunne gøre anbringender om retskraft gældende, og om bilag A-G skulle indgå i sagen.

Landsretten tillod begge dele. Da jeg protesterede med henvisning til, at jeg ikke havde mulighed for at replicere på anbringender, der var nye, besluttede landsretten, at indstævnte skulle procedere først, så jeg kendte de nye anbringender før min egen procedure.

De fremførte anbringenderne under domsforhandlingen

Indstævnte besvarede mit spørgsmål i proceduren på følgende måde (så vidt jeg husker): Naturligvis har Hans Kristian Pedersen en interesse i at vide, hvordan ophavsretsloven skal fortolkes, men det er ikke nok. Reglerne om retskraft forhindrer, at han kan få ophavsretsloven fortolket, fordi han hævdede sagen mod kulturministeriet. Bilag A-G dokumenterer, at han hævdede sagen - og dermed afskar han sig selv fra adgangen til at få loven fortolket.

Jeg replicerede med en bemærkning om, at sagen om infosoc-direktivets gyldighed var ført mellem anpartsselskabet Laserdisken ApS og kulturministeriet, mens nærværende sag er anlagt af mig personligt. Det er to forskellige juridiske enheder. Mens jeg fastholdt, at en sag om gyldighed er noget andet end en sag om fortolkning, gjorde jeg også gældende, at det er uden betydning i nærværende sag, der er anlagt af mig personligt, hvad et anpartsselskab har gjort. Jeg gjorde opmærksom på, at anpartsselskabet allerede i 2004 indstillede sine aktiviteter og - i modsætning til mig - slet ikke havde en retlig interesse i lovens fortolkning derefter. Det gav mening for selskabet at tage mod kulturministeriets tilbud om at betale sagsomkostninger.

Med henvisning til følgende passus på side 3 i mit processkrift den 20. maj 2008 sagde Kammeradvokaten, at jeg havde indgået en bindende aftale om *juridisk* identitet.

“Sagsøgte anfører korrekt på svarskriftets side 5, at der reelt er tale om samme sagsøger i denne sag som i sag nr. B-506-03: Laserdisken ApS mod Kulturministeriet. Sagsøger er helt enig i den betragtning, men netop derfor er det vanskeligt at følge et argument om, at sagsøger, der havde den fornødne retlige interesse i nævnte sag, ikke skulle have det i nærværende sag.”

Jeg ønsker at vide, om indstævnte i nærværende sag vil gøre gældende:

- at jeg ikke har ret til at få bedømt fortolkningen af ophavsretsloven, selvom en sådan bedømmelse har betydning for min virksomhed Laserdisken, fordi Laserdisken ApS hævdede retssag nr. B-506-03, Laserdisken ApS mod kulturministeriet,
- at mit processkrift af 20. maj 2008 skal forstås som en bindende aftale om, at jeg og min personlige virksomhed med cvr-nr. 10 19 42 45 er samme juridiske enhed som anpartsselskabet med cvr-nr. 21 73 05 99, og
- at man kan aftale sig til, at et anpartsselskab er samme juridiske enhed som en person.

LASERDISKEN

Protest mod nova efter domsforhandlingen den 2. september 2008

Jeg protesterede mod nova før og under domsforhandlingen. Jeg fulgte protesterne op med en skriftlig protest den 3. september 2008 umiddelbart efter domsforhandlingen den 2. september 2008. Det andet afsnit er formuleret således:

“Jeg burde have haft bedre mulighed for at forklare ... at en eventuel bemærkning om identitet mellem Laserdisken ApS og min nuværende virksomhed nødvendigvis alene relaterer til aktiviteten med import og salg af film, og at Laserdisken ApS og jeg faktisk er to forskellige juridiske enheder i henhold til loven uanset, hvad der opnået enighed om, eller hvad jeg ensidigt uforvarende har erklæret.”

Hans Kristian Pedersen mod Domstolsstyrelsen

Jeg har ikke lagt skjul på min opfattelse af, at Kammeradvokaten og Vestre Landsret krænker min ret jfr. retssikkerhedsprincippet og artikel 6 i Den Europæiske Menneskeretskonvention til at få afgjort en tvist om mine borgerlige forpligtelser ved at lade som om, at nærværende sag handler om gyldigheden af regional konsumtion og *ikke* om de pligter, regional konsumtion påfører mig som kulturformidler. Jeg har anlagt sag mod Domstolsstyrelsen ved Københavns byret (sag BS 15B-4863/2008) for at få dom for, hvad nærværende sag handler om.

Et nyt middel til at forhindre mig i at få ophavsretsloven fortolket er de bemærkelsesværdige betragtninger om retskraft. De er ikke medtaget i processkrifterne i nærværende sag, men Kammeradvokaten har alligevel henvist til dem i sagen mod Domstolsstyrelsen.

I sag BS 15B-4863/2008 har Kammeradvokaten på side 2 i duplikken af 30. december 2008 (der fremlægges som bilag 46), følgende bemærkning til min protest mod nova :

“Hans Kristian Pedersen kunne under landsretssagen have gjort gældende, at han ikke var bundet af en retskraftsbetragtning, fordi han var et andet retssubjekt end Laserdisken ApS, men dette anbringende blev som det fremgår udtrykkeligt frafaldet, og det er ikke et af de anbringender, som efter loven ikke kan frafalde.”

Vestre Landsrets dom den 7. oktober 2008

Jeg bestrider, at jeg har indgået en aftale om, at Laserdisken ApS og jeg er samme juridiske enhed, og bestrider, at jeg under domsforhandlingen udtrykkeligt frafaldt at gøre anbringender herom gældende. Det fremgår heller ikke af dombogen. Selvom Vestre Landsret ikke fandt ud af, at sagen handler om ophavsretslovens fortolkning, har den gengivet mine anbringender om retskraft. Det fremgår af dommen den 7. oktober 2008 på side 11 om mine anbringender:

“Endelig var retssagen ved Østre Landsret anlagt af Laserdisken ApS og ikke af sagsøgeren. Også af den grund skal den tidligere retssag ikke medføre, at denne retssag afvises som følge af reglerne om materiel retskraft.”

Det er *ikke* Vestre Landsrets opfattelse, at jeg udtrykkeligt har frafaldet dette anbringende. Det er vildledning fra Kammeradvokatens side. Det er mit svar på anbringender, der *alene* er fremsat under domsforhandlingen - og som endnu ikke fremgår af et processkrift i denne sag.

Min bemærkning i processkriftet den 20. maj 2008 vedrører aktiviteten. Mit daglige arbejde med at sælge film afhænger ikke af, om Laserdisken ejes af mig personligt eller af et anpartselskab. Den retlige interesse afhænger af *aktiviteten*, og ikke af *virksomhedskonstruktionen*. Aktiviteten i Laserdisken er den samme, men juridisk ejes Laserdisken nu af en anden part.

LASERDISKEN

Er min vinduespudser reelt blevet en anden?

Jeg husker ikke på stående fod, om min vinduespudser Jan driver sin forretning som et selskab eller som en personlig virksomhed. Det ændrer ikke på, at han er den person, som hveranden uge kommer og pudser mine vinduer. Jan er derfor *reelt* den samme, uanset om han driver sin vinduespudservirksomhed i selskabsform eller som personlig virksomhed eller skifter fra det ene til det andet. Man kan sige, at Jan reelt er den samme vinduespudser, uden at man dermed indgår aftale om, at der er juridisk identitet mellem en person og et selskab.

For så vidt angår retligt interesse, er det naturligtvis sådan, at hvis en ny lov pålægger vinduespudsere at udføre arbejdet på en bestemt måde, er deres interesse i loven uafhængig af deres valg af virksomhedsform. Det er aktiviteten, der er afgørende - ikke om den udføres af eller ejes af et selskab eller en privatperson. Det er i mange tilfælde formålet med at drive virksomhed i selskabsform, at selskabet *juridisk* skal adskilles fra personen.

Har Kammeradvokaten en tidsmaskine?

Kammeradvokaten bestred min retlige interesse i nærværende sag allerede i svarskriftet til Retten i Aalborg den 19. juni 2007. Påstanden kan derfor umuligt være baseret på en tro på, at jeg indgik en aftale om juridisk identitet den 20. maj 2008.

Processkriftet den 20. maj 2008 kan umuligt være et svar på anbringendet om juridisk identitet, da dette anbringende første gang blev gjort gældende den 2. september 2008.

Jeg har ikke set disse anbringender i noget processkrift i nærværende sag, så jeg skal anmode om at få afklaret, om Kammeradvokaten vil gøre de anbringender gældende eller ej. I givet fald bør det fremgå af et processkrift.

Vidneforklaringer

Nuværende sundhedsminister Jakob Axel Nielsen vil gerne forklare, at han som min advokat og rådgiver i 1999 anbefalede mig at flytte aktiviteterne over i et selskab for på den måde at opbygge en *juridisk* mur mellem mig og selskabet. Han er ikke klar over, hvor han har fejlet, og han er som advokat og lovgiver interesseret i at vide, om en lovændring er nødvendig for at få Kammeradvokaten og domstolene til at anerkende forskellen på et selskab og en person.

Det kan også blive relevant at indkalde en jurist fra PBS. Det var både besværligt og dyrt at flytte aktiviteterne fra selskabet til mig. PBS ville ikke gå med til bare at strege "ApS" og ændre cvr-nr, selvom alt andet var det samme. "*Juridisk er der tale om en helt anden part*", sagde juristen, som ikke mente, at vi bare kunne aftale noget andet. Jeg måtte lave nye aftaler og anvende nye referencenumre. I den virkelige verden støtter PBS ikke Kammeradvokatens opfattelse, men har selvfølgelig en interesse i Kammeradvokatens selskabsretlige nyskabelse.

Kopi af dette brev er tilsendt sagsøgte v/kammeradvokat K. Hagel-Sørensen.

Med venlig hilsen

Hans Kristian Pedersen